

SERRA DE MANRESA, Valenti. *Els frares caputxins de Catalunya: de la Segona República a la Postguerra (1931-1942).* Pròleg Joan BADA I ELIAS. Barcelona: Facultat de Teologia de Catalunya, 2014. Col·lectània Sant Pacià, 106. 374 pàgs. [15 x 22].

Treball realitzat per un especialista en la matèria, ja que va començar a estudiar-lo durant la seva tesi doctoral, moment en el qual va voler analitzar la presència dels frares caputxins a Catalunya a partir del s. XVI. A la presentació el Dr. Bada comenta que els dos primers capítols són introductoris, encara que ens ajuden a la comprensió dels següents.

El volum aporta molta informació, no solament sobre els tres convents de Barcelona, sino sobre els que es troben a altres llocs de Catalunya: Arenys de Mar, Tarragona, les Borges Blanques, Manresa, Igualada i Olot. Incideix en la situació que es va generar durant el període pre-bèl·lic i la postguerra. La Segona República va ser una etapa difícil per causa de la supressió de la religió oficial de l'Estat i la generació d'una situació antireligiosa que portà a la supressió de convents i a la persecució i mort de molts religiosos. Hi hagué un pla de persecució religiosa, que portà a l'empresonament de molts i extermini. En el primer capítol l'autor exposa les fonts bibliogràfiques i temes tractats anteriorment per altres autors. A continuació es refereix la problemàtica que es va crear durant la dictadura de Primo de Rivera, en la qual la crisi econòmica i els grups dominants deixaren de donar suport al dictador. Ja des de 1931 es generà una lluita entre monàrquics i republicans, que culminà amb la instauració de la Segona República. Ben aviat es produïren els primers enfrontaments amb grups d'exaltats anticlericals que portaren al govern a promoure mesures legislatives contràries a l'Església. L'autor exposa la situació de la ordre durant el període de la dictadura de Primo de Rivera i la Segona República.

Es mostren les conseqüències de la guerra als diversos convents. L'incendi del convent de Sarrià (Barcelona), juntament amb els esdeveniments a altres llocs: santuari de l'Ajuda, convents de Tarragona, Olot, etc... La destrucció del convent de Manresa, prèvia a l' allotjament del convent, la protecció que varen rebre a Arenys per part de la població que va evitar la destrucció del convent, etc... i com alguns varen haver de viure ocults en règim de clandestinitat. Després d'una etapa d'exili varen poder recuperar i restaurar els diversos convents, aspectes que s'exposen en el llibre. També explica la formació que rebí durant la postguerra.

L'autor ha treballat amb documentació inèdita i ha utilitzat una metodologia exhaustiva, ja que el llibre conté un llistat d'abreviatures i sigles, un altre de les fonts manuscrites, un apèndix gràfic i un índex toponímic. Es tracta d'un treball amb aportacions bibliogràfiques i notes a peu de pàgina.

Traducción de la reseña anterior:

Trabajo realizado por un especialista en la materia, pues empezó a estudiarlo durante su tesis doctoral, momento en el cual quiso analizar la presencia de frailes capuchinos en Cataluña durante el s. XVI. En la presentación el Dr. Bada comenta que los dos primeros capítulos constituyen una introducción, pero favorecen la comprensión de los siguientes.

El volumen aporta mucha información, no solo sobre los tres conventos de Barcelona, sino sobre los que se encuentran en otros sitios de Cataluña: Arenys de Mar, Tarragona, Les Borges Blanques, Manresa, Igualada y Olot. Incide en la situación que se generó durante el periodo pre-bélico y la postguerra. La Segunda República fue una etapa difícil a causa de la supresión de la religión oficial del Estado y la generación de una situación antirreligiosa que llevó a la supresión de conventos y a la persecución y muerte de muchos religiosos. Hubo un plan de persecución religiosa, que llevó a muchos a la prisión y a su exterminio. En el primer capítulo el autor expone las fuentes bibliográficas y los temas tratados anteriormente por otros autores. A continuación se refiere a la problemática que se creó durante la dictadura de Primo de Rivera, en la cual la crisis económica y los grupos dominantes dejaron de dar soporte al dictador. Desde 1931 se generó una lucha entre monárquicos y republicanos, que culminó con la instauración de la Segunda República. Bien pronto se produjeron los primeros enfrentamientos con grupos de exaltados anticlericales que llevaron al gobierno a promover medidas legislativas contrarias a la Iglesia. El autor expone la situación de la orden durante el periodo de la dictadura de Primo de Rivera y la Segunda República.

Se muestran las consecuencias de la guerra en los diversos conventos. El incendio del convento de Sarriá (Barcelona), junto con los acontecimientos en otros sitios: santuario de la Ajuda, conventos de Tarragona, Olot, etc... La destrucción de convento de Manresa, previo desalojamiento del mismo, la protección que recibieron los capuchinos en Arenys por parte de la población que evitó la destrucción del convento, etc... y como después algunos tuvieron que vivir ocultos en régimen de clandestinidad. Tras su etapa de exilio, recuperaron y restauraron los diversos conventos, aspectos que se exponen en el libro. También explica la formación que recibían durante la postguerra.

El autor ha trabajado con documentación inédita y ha utilizado una metodología exhaustiva, pues el libro contiene un listado de abreviaturas y siglas, otro de las fuentes manuscritas, un apéndice gráfico y un índice toponímico. Se trata de un trabajo con aportaciones bibliográficas y notas a pie de página.

IHE
(Secretaria de la revista)